

08. 10. 2013 - C1.

Exercitarea puterii în Biserică.

B. o. a. rânduit (a stabilit) o serie de rânduieli canonice care reglementează propovăduirea corectă și eficientă a adevărului mântuitor. Propovăduirea este o obligație autologică a tuturor membrilor Bisericii. Cel mai mult propovăduirea prin familie noastră, Biserica se zidește începând cu zidirea bisericii mici, a familiei. Părințele Arsenie zidește Biserica zidind bisericile mici.

Rânduieli canonice privind predica.

Propovăduirea este o obligație autologică a tuturor creștinilor.

Canonul 58 apostolic prevede afirmarea respectiv catenizarea clericului care nu propovăduiește. Asta înseamnă că nu îți deosebești misiunea la nedeplinire.

În același timp predica este parte constitutivă a sf. Liturghiei, ea nu este un adăos ne necesar. De aceea în mod canonic numai clericul pot să propovăduiască, și se vorbește din unele împăratări în general, la fel ca orice act liturgic.

Canonul 19 Trullan prevede că toți stătătorii Bisericilor să propovăduiască cuvântul

Evangelhiei pe fiecare duminică și sărbători, tuturor clericilor și credincioșilor cuvântul adevărului preluat din S.S și S.T. Acest canon răspunde la următoarele întrebări:

1. Cine? - toți clerici - slujitori
2. Când? - duminică și pe sărbători.
3. Cui? - clericilor și credincioșilor.
4. Ce? - cuvântul adevărului.
5. De unde? - din S.S și S.T.

Canonul 19 Laodicea prevede că predica trebuie să aibă loc după citirea Apostolului și Evangelhiei, ceea ce arată că predica este o liturgie integrată în Liturghia Cuvântului. Ulterior predica s-a mutat la Liturghia credincioșilor ceea ce arată că mai nu mai sunt prezente de la început la Liturghie. Mai nou predica se face după împărtășirea credincioșilor, din cauza nevoilor contemporane.

Canonul 20 Trullan prevede că propovăduirea trebuie să se facă numai în propria jurisdicție. Nu este bine ca să vină în parohie dintr-un altă și să nu revină pe credincioși altceva decât în numele lui.

O altă cauză este că cei care primesc la profesorii de religie care într-un anumit timp se află sub jurisdicția prelatului paroh al cărui teritoriu respectiv. Toți cei doi ar trebui să fie o cauză, o legătură continuă.

Canonul 64 Trullan prevede că clerici sunt opriți a predica în Biserică asumați și slujirea misionară. Predica este o liturgie și este salvată de preot. Chiar dacă clerical ar predica mai bine nu poate deoarece nu are hirotonie. Asta ne înseamnă că nu există excepții, cu binecuvântarea episcopului locului:

1. profesorii și studenții de Teologie. Binecuvântarea episcopului cântă în același binecuvântare ca cea de la intrarea în Facultatea de Teologie

2. monahi - care pot propovădui cu aprobarea episcopului sau a starețului, sau a prelatului paroh.

3. oștarii domniei - care ca și grupare nu s-au mai B.O. la Sf. Liturghie pot rosti un cuvânt de învățătură. Ar fi de preferat ca prelatul paroh să fie alături de ei chiar dacă nu este oștar. În prezent Oștarii domniei este o grupare acceptată de Biserică, Sf. Sinod ridicând categoric pr. Tifa.

Canonul 70 Trullan prevede că femeia să nu predice în Biserică în baza faptului că femeia nu a fost chemată la preotie. În schimb, în afara cultului femeia este o persoană care și mai importantă propovăduirea și de aici nu este oprită. Chiar la închinarea cultului în caz de excepție pot propovădui

cu aprobarea episcopului.
Principiul propovăduirii e stabilit de
canonul 26 Laodicea, că propovăduirea nu sîr-
nici și nu eose se face numai cu aproba-
rea episcopului.

În legătură noastră se prevede clar
datarea prelatului de a predica, iar în art.
27 al Regulamentului de procedură prevede
că nerespectarea datei de a predica se
pedepsește cu mustrare până la transferu-

Regulile canoane privind cărțile liturgice

Canonul 59 Laodicea prevede că în Biserică
se fac cîntări numai din cărțile canoane, care
cărți de cult care au aprobarea fie a epis-
copului locului, fie a sf. Sinod.

Canonul 80 Apostolic și canonul 2 al
sf. Hramuri al Marei Rusii canonul cărților
s.s. trebuie să aibă cărțile canoane, și
fidelă acestă Biserică respectă și respectă de
pildă Evangheliile canonice (Ev. sf. Iacov).

Canonul 85 Apostolic menționează și discipli-
na arendă din Biserică, adică toate cărțile
sfinte să nu se lase la adunarea tuturor
pt a prăjiu lemnului tăcui din el.

Canonul 88 Trellan prevede cărțile de cult
să nu fie distrușe sau vândute necusti-
tărilor, oprește comerțul cu obiecte vechi sau

antichități religioase.

Canonul 46 Cartagena să se citească cărți
din vechile manuscrise, dar numai cei recunos-
cuți de Biserică.

Canonul 60 Apostolic interzice răspunderea
cărților false, cărți supotiva B.O. În situații
de excepție unele cărți se pot ține de Biserică
dar cu aprobarea episcopului locului (cărțile lui
Origen).

Canonul 63 Trellan prevede: cărțile vechi
să se ardă, o mustrare extremă dar uneori
necesară.

În tradiția populară au apărut și o serie
de cărți mănăstire dintr-o credință ortodoxă sau-
eră dar care a fost marcată și cu aspecte
mistică și revelate. Un exemplu este vechiul
M.S., o carte mistică dar talerată de
Biserică, unde este credința în M.S. este
credință adevărată.

Există însă și alte cărți străine credinței
ortodoxe și care nu ar trebui răspundute. De
exemplu Talismanul sau Epistolia.

Canonul 60 Trellan cere să se interzică
Talismanele în B.O. Tutele Cere și Talisman
sunt diferite semnificative. Talismanul are putere
se vede pe încăl Cere au putere care vine
de la Hristos. Cere este transformată în Tal-
isman care nu are nici o putere personală

17.10.2013 - C2

Rădăcini canonice privind cântarea bisericească

B.O. pr-a exprimat prin cântare adăvărul de credință, nu este o aură.

Can. 59 Laodicea recomandă ca în Biserică să se folosească numai cântări aprobate de Biserică (Sinod sau episcop). Sigur problema pe care o mai avem aici este problema prezențelor, fără o profundă ancorare în credința ortodoxă. ex: - "Trăiește Tu Iisus" -> mesajul dogmatic trimis este triunfalismul protestant, că nu vom pierde prin cuvânt.

- "Unde să mă duc Iisus?" -> aceasta este extrema caldă, de a cerpi mântuirea. Mântuirea este un dar, nu trebuie să fim doborâți.

Can. 15 Laodicea prevede că la Liturghie să cânte cântările canonice, cei care au pregătirea corespunzătoare și mai ales cei botezați.

Can. 33 Trullan permite bărbatilor și femeilor să cânte în biserică pe baza preteiei generale, nu a preteiei speciale.

Can. 81 Trullan prevede să nu se adauge nimic la "Sf. Dumnezeule" ci să se păstreze textul liturgic nealterat. Prin aceasta și propagația învățătura creștină patristică. Nu poți introduce inovații în cântare, în cult.

Can. 17 Laodicea prevede că între cântările Psalmilor să se facă citiri din S.S. În Biserică avem cântări, citiri și recitarea liturgică. Prin tradiție Evanghelia se citește prin recitarea liturgică.

dar nu este opțiunea nici citirea.

Can. 75 Trullan prevede modelul cântării, care trebuie să fie în concordanță cu starea spirituală, să nu se stralească firea spre răcnire.

În privința cântării instrumentale în cultul sinagogal erau permise folosirea unor instrumente. Lucrul acesta s-a transmis la Biserici vechi orientale, care folosesc tamburine, care elează un mult ritmul. Cu timpul B.O. a pus exclusiv accent pe cuvânt și cântarea personală. De aceea B.O. nu o mai acceptă nici în instrument în cult.

Biserica apăsătoare născă a introduce orga în slujbele divine. Orga provine din Orient, unde se folosea la festivitățile de la curtea imperială. În anul 754 Constantin Copronimul a datit orga lui Pepin cel Scurt, care a acceptat să folosească orga în cult, și faptul acesta s-a generalizat în Biserica apăsătoare până în ziua de astăzi.

În B.O. doar accidental găsim cântare instrumentale, de ex. la comemorări în ideal faarfara, sub influența saptor. În cultul ortodox sunt inadmisibile folosirea neregistrelor sau a casetofonelor.

24. 10. 2013 - C.3.

Rândușii canonice privind iconografia.

Precu iconoșă și iconografiei transmise. Adev. de credință.

Care și din urmă se prevede să se arde toate scrierile iconoclaste. E o măsură radicală pt restab. cult. iconoclast.

Care și Trallan prevede ca Martiriul să nu mai fie pictat ca unel. Principiul este ca picta adev. de credință nu ca metaforă. Acest can. sa născut din defărmarea prod. de caufie dintr-o realitate și metaforă. Hristos este doar metafora unel, și este din nou trădat. Precu asta afectăm rev. de credință. La început a fost posibilă pictura sub formă de metaforă, ulterior a fost interzisă. Prin acest canon s-a cerut interzis și alte repref. Ale Mart. sub formă unel, a vitei, a păs. țoarei. Reconfigurat de ai. Tătre Hristos și credincioși este o ~~dată~~ identitate de fire care e alterată prin astfel de reprezentări. Acest canon a fost greu accep. în Bis. Apusene, sau aproape deloc, continuând până azi astfel de reprezentări. Prin intermediul cataliilor pictate sub formă de unel a pătruns și în Bis. unite din Răsărit.

Ce privește la pictura nu există foarte multe canoane născute să formeze o tradiție care, prin care se pot streși picturile canonice din

Biserica noastră:

- evangheliști se pictază având alături și simbolurile lor. Aste simboluri nu se pictază cu adev. Acela este semnul persoanei care a dobândit sfântenie. O excepție este la Ioan, de fapt, de fapt sub formă de porumbel.

- unii au introdus în iconoclastie unele repref. istorece care pot fi ace. dacă nu ducă la pierderea rev. de credință a Bisericii. Ex: la Măria Mart. pastori sunt repref. de haie răsărite; Bogatul necredincios numit de haie negre; iar sora Lazăr de haie răsărite. Acea este de condamnat sunt unele răsărite care apar în unele picturi (diavolul pictat în "diavol" al picturii)

- o altă repref. necesară este pictura sf. Treimi sub formă unel persoane cu 3 fețe. Nu există persoane unel cu 3 fețe, ar fi un monstru.

Canonul, comp. picturii în B. o nu are caracter strict și exclusiv. E can. deschis repref. unel. Actuale cu adev. să nu ducă la pierderea adev. dogmatice. Așa a apărut de pildă reprezentarea eccliei Constantinopolului din 1453.

La noi în țară o pictură actuală care are probl. omului contemporan și pictura P. A. Bogdan. O pict. actuală care amplifică mesajul dog-

neacă pt anul de astăzi. De acum toate
secele sunt pline de icoane. De tradiționaliști
această npr. a fost condamnată. Este
poate chiar o pteron profetică! data care apare
nu altar, data pateron sf. Ioan cel Nou, cu
a fost și data mării pateronului Arseu).

Cașmal 100 Trullau asudește pteron imora-
lă. Oricât ai vrea să pteron imoralitatea
nu poate fi neștăvuită (Mare răstignit e
pateron acoperit). Tradiția răsăriteană este decentă.

Caș #3 Trullau pteron ca sf. Cuca să
nu se facă pe jos pt a nu fi călcată
nu pteron. Din acest motiv răsăriteanul a evitat
să facă cuca de coșuleț lui.

29.10.2013 - C4

Ca mai mare problemă nu alta iconografia
este "Kitsch" - ul, prin de defunct. Reprezintă
disarmonia totală dintre conținut și formă. Formă
trebuie să fie expresia conținutului iar conținutul
trebuie să ni găsească forma perfectă de
expresie. Icoana este ca mai perfectă
manifestare dintre conținut și formă. Icoana
nu conține nimic pt că ea este izvor
de lumină. Întregul cosmos apare personi-
ficat în reprezentarea Pogorâr în sf, întregul
cosmos este metamorfozat. Cosmosul este
reprezentat ca persoană dar fără aureolă.
Cele trei cunoscente Kitsch-uri sunt:

1) - icoanele -> noștrul Cuca este de a fi pur-
tata la piept nu la chei. Cuca, icoane
sunt făcute pt a fi venerate. Dacă icoa-
nelor și cucilor o utilitate banală, ba chiar
nu contradicție cu venerarea ortodoxă.

2) - transformarea icoanelor în elemente decora-
tive -> ex: icoane aplicate pe vafele de fier.

3) - flori de plastic -> lui Hristos nu putem
aduce mătase moartă, flori artificiale fă-
cute de leu, ci doar flori naturale.

4) - beculite (candelă electrică) -> nu se ne sunt
rele dacă sunt puse în candelă. Electricitatea
trebuie să lumineze icoanele nu să devină ele
ne sunt decorative.

5) - icoana elem. decorativ în versimile literogice
-> dato etagrua.

6) - metamorfozele brătari -> metamorfoza seculului al
solare în sf pt marea și ne aceluși timp
leg. metamorfozei cu metamorfoza de metamorfoze.

7) - vaserile cu icoane -> conținutul icoanei
peu într-o contradicție.

8) - m. de înmărmărire cu m. bevi-
cefi: HAR, SOR, AUA, MIR, PAX, BOR. -> "numele
prophetar pe toate gardient" (prov. românească) -> nu
ape arată cu sentimente cuprins.

Este o problemă f. grea și de actualitate
lupta împotriva kitsch-ului.

Nu ne acce. cultul înmărmărit al Hristos pt
ca nu ne lă ne redimăm cuie pateron a lui
Hristos. Lupta împotriva kitschului e o apărare
a ortodoxiei, misiune o biologică.

04.11.2013 - Cs.

Exercitarea puterii spirituale
in Biserica.

Rânduieeli canonice privind Tarea Cenușei.

Condițiile la Cenușe se împart in trei multe categorii:

- I - Condiții fizice

- " - interne

- " - sociale

- " - religioase

- II - Condiții dogmatice

- " - morale

- " - canonice

- " - liturgice

Categorie	Condiții	Impedimente	Sit. specifice
A Dogmatice	1. Credința ortodoxă a minilor	1. Lipsa cred. ort. a minilor	Căsătorii miste.
	2. Credința ortodoxă a nașilor	2. Lipsa cred. ort. a nașilor	
B. Morale	1. Pregătirea duhov. a minilor	1. Lipsa pregătirii duhov. a minilor	3. Lipsa Cenușei civile și canonice religioase in B.O.
	2. Pregătirea duhov. a nașilor	2. Lipsa pregătirii duhov. a nașilor	
	3. Nașii căsătoriti civil și canonici in B.O.	3. Lipsa Cenușei civile și canonice religioase in B.O.	

Categorie	Condiții	Impedimente	Situații specifice
C. Canonice	4. Binecuvântarea părinților	4. Lipsa binecuvântării părinților	Cununile țărăni.
	5. Vârsta mamei a minilor (minim, maxim, def. de vârstă)	5. Lipsa vârstei matrimoniale (minim, maxim, def. de vârstă)	
	6. Feceția minilor	6. Lipsa fecundității	
		7. Rudenia	Cununile in dolie.
		8. Valul	
C. Canonice	1. Jurisd. canonică	1. Jurisd. necanonică	Cununile in dolie.
	2. Căsăt. civilă	2. Lipsa cas. civile	
	3. Vestire	Lipsa vestirilor	
	4. Dispenzele pt. situații speciale	3. Căsătoria, cununie sau logodna cu alte persoane (ne cano- nici)	
		4. Hirotonie	
		5. Trudirea ne canonice	
D. Liturgice		6. Lipsa dispenzelor	Cununile in dolie.
	1. Trudirea in timpul liturgic	1. Timpul neliturgic	
	2. Spatiul liturgic potrivit	2. Spatiul neliturgic	
E. Liturgice	3. Respectarea tipicului liturgic		Cununile in dolie.

A. Condiții dogmatice.

1. - Credința ortodoxă a mirelor - este o condiție dogmatică, care are să se cunoscă trebuie să fie ortodoxă. Mai bine s-a apartenența mirelor la B.O.

- lipsa credinței ortodoxe a mirelor este un impediment dogmatic și trebuie luat serios în calcul. Cazul acesta duce la o situație specială, căsătoriile mixte.

2. - Mări trebuie să fie la rândul lor ort. de-oare și cauter pe mări la altar.

- în situația lipsei credinței ortodoxe a mirelor preatul trebuie să aibă schimbarea acestora. Mări nu trebuie confundate cu mări la căsătoria civilă, ei sunt înținușitari. La acest caz nu se poate de dispensa.

B. Condiții morale.

- trăirea cununii într-o viață maritală corespuțătoare.

1. - mări se pregătesc de horești pt cununie prin post, spovedanie și împărtășanie (dacă este cazul). În urma acestora pr. de horești dă binecuvântarea pt. cununie. În acest mod, prin spovedanie, pr. poate să constate dacă există pe liberul canonic. În Biserica Rusă tot nu

cadru. Acesta pregătire de horești se face și câteva cărți matrimoniale. Lucrul acesta ar fi folosit și în Biserica noastră.

- în cazul lipsei pregătirii de horești, dispensează o dată preatul. Lipsa împărtășaniei nu este un impediment la taina cununii.

2. - pregătirea de horească a mirelor este o condiție care se știe de astăzi este mult ignorată, se pregătesc doar mări.

- lipsa pregătirii de horești a mirelor nu este un impediment categoric.

3. - Mări trebuie să fie o familie cu advocat, care să poată redresa o altă familie.

Mări sunt cei care pun împreună cu preatul cununia pe cap mirelor. Este logic să pun cununia pe cap mirei fără să fi cununit.

- lipsa căsătoriei civile și a cununii religioase este un impediment categoric. Nu poate cununia dacă nu ești cununit.

Nu pot fi mări în această privință 2 țări recunoscute și necesități, mări și fiul, tatăl și fiica. Toate sugerează o situație de incest moral.

Nu pot fi mări colegii, colegii este mări de colegii, el se rupe de familie. Nu referire s-au întâlnit multe cazuri de acest fel, fapt care netăiește con-

derala logica, fireasca si morala. Un episcop
a dat dispus pt. nari necrenuati nes
nu este necrenuadebat.

4 - Binecuvantarea parintilor este o carenta
morala care vorbeste de la sine. Tuzirea n-
seamna moarture si canonicu.

- lipsa binecuv. parintilor arata ca - ceva nu
este in concordanta cu casatoria mirilor. Pot
fi situati in care parintii sa nu tpi dec can-
simfoniantul dier motive subiective. Atunci lipsa
acestei binecuv. poate fi sustinuta de binecuv. de-
nouiului.

5 - Varsta matematica a mirilor - aici
avem 3 aspecte:

a) varsta minima

b) varsta maxima

c) diferenta de varsta.

a) Varsta matematica minima in decursul ist-
orii a fost percepta in mod defect pt. fap-
tul ca materializarea se face in mod defect.
Astfel sa generalizat varsta de 18 ani la
materializare fizica.

Patru cadulei civil se poate da dis-
pensa pentru fati pt. varsta de 16 ani, in
situati de exceptie chiar 15 ani.

In dreptul bizantin varsta minima
pentru logodna era de 7 ani, in timp a
varsta bisericasca pt logodna era de 14 ani

pt barbat si 12 ani pt fata.

Patru Pravei Mai (Targoviste 1652) in
glava 203 varsta minima este de 14 ani pt.
barbat si 12 ani pt fata, preluand dreptul bizantin.

b) Varsta maxima - dupa o anumita varsta
savanpirea Cenuerei poate sa cada sub in-
cidenta morala. Canonul 24 al Sf. Vasile al Mare
prevede ca varsta maxima pt. femei este de
60 ani. Tar can. 68 al Sf. Vasile prevede varsta
maxima la 70 de ani.

c) Diferenta de varsta - este o problema atat
fizica cat si morala, de aici obiceiul biseri-
cesc a permis casatoriile avand ca diferenta ma-
xima de 10 ani. Mai mult decat atat, Biserica
a condamnat lucrul acesta ca imoralitate.

Pravila Mare in glava 188 spune sa
se pozeasca une se cade de varsta, sa fie
ambale parti deopatriva de ani.

- lipsa varstei matematica a mirilor.

a. in privinta la varsta minima nu se
poate vorbi de o dispensa, salutia fiind acceptarea.

b. dif. de varsta - duce la imoralitate.

c. varsta maxima - ar trebui respectata cu
strictete, duce si ea la imoralitate in caz
concreto. O exceptie sunt cei casatoriti cu
mult timp in urma dar necrenuati.

6 - Fecioria mirilor - se bazeaza pe nevroare
de altfel cumuina nepreputa tocmai rasplata

feciei minilor. Feciaia resemblea și legătura muntelui care trebuie să se stabilească între bărbat și femeie, legătura ne care ne are loc cămăparat.

Sensul cununei se împlinște în fecie. Chiar și știința modernă a demonstrat prin biologie că neolaur feciei duc la schimbări genetice. Feciaia este de altfel și cel mai mare dar pe care min și-l face reciproc. Căci spre taina cununei o deschiide castitatea, puterea care ses-tine integritatea fetei (Pr. J. Moldovan).

Jurfa feciei nău ne necează la cunee, ea se continuă în viața de familie sub forma fidelității conjugale. Aceasta jurfa se evidențiază în momentul sârcinii, femeia are jurfa sârcinii iar bărbatul jurfa refranării. (Pr. Armand Boca). Tot el spunea feciei poartă la cunee și fidelitate poartă la viață.

Feciaia este prin urmare una din creditele marale la cunee și de aici Biserica a condamnat ca defracare relatiile înainte de cunee și ca adulter relatiile extracunugale după cunee.

- lipsa feciei ne trebuie pînă la impediment la cunee, ci doar ca nu pot care se arată prin sponedare și trebuie reparat prin Taina cununei.

7 - Rudenia - ei care se află într-un anumit grad de rudene ne se pot căsători între ei (consanguinitate).

8 - Doliul - starea de cunee este incompatibilă cu starea de doliu. Prin obicei Biserica oprește cunee pe timp de 1 an în cazul în care mar pînă și sau frăți și pe timp de 1/2 an când neare cunee din celalte grade apropiate.

Put apărea două sit. de excepție:

a) când tinea decât să stea în cunee-buraj mai bine se cunee. Dispensa o poate da episcopul locului, cauditia este ca munta să aibe un car. sursit.

b) când neanta apae în mod subit la scurt timp înainte de munta și munta nu mai poate suporta amare. Munta se poate face, min trebuie să pastese un caracter sursit (mupica se poate restorci, min - nea ne dăsează).

C. Cauditi canonic.

- toate cauditele de la cunee sunt canonice, nău numai acesta cu car. strict canonic.

1 - taina cununei se face în jurisdic-tia miresei, în a mirelui, în cel mult a maplan. În Ardeal obiaul este ca cunee să se face în jurisdicția miresei (J. Șaguna).

Jurisdicția resemblea cuneeștea minilor și a situației reale de care are loc munta ca să ne fie cauditi împlinți sau impedi-

mente la care nu se pot de dispensa.

- re astfel de situații pr. ca să fie sigur că nu s-ar putea o neleguire trebuie să clară re-camendări scrise sau orale de la preați parohi ai minilor.

În 2012 Sf. Sinod a hotărât ca toate cununile să se săvârșească în jurisdicția canonică a minilor. În situațiile în care cununie se face în altă parte pr. paroh trebuie invitat să participe și el pt. a fi ca martor la canonicitatea tinerilor.

2 - Căsătoria civilă - Biserica a făcut diferență între căsătorie și cununie, precum căsătoria este legată de viața civilă ca un fel de contract (se dă semnătură în fața autorității civile), iar precum Cununie se săvârșește în fața autorității Bisericești.

Inițial nu a existat diferență între căsătorie și cununie, ei în simfonia bizantină, cununie la Biserică era recunoscută și de Stat. Separarea dintre cununie și căsătorie s-a produs în perioada Revoluției, și anume prin Revoluția Franceză din 1789 când Biserica săvârșea cununile iar Statul căsătoriile. Astfel în actuale s-a recheiat în mod dublu.

Jurarea juridică europeană din secolul XIX a mutat aceasta și în România, incluzându-se în România când prin Codul civil al lui Iulian din 1864 s-a separat căsătoria de cununie. Unele țări precum Rusia au refuzat acest lucru până în ziua de azi în legislația lor.

Până în 1864 cele două erau unite. După acest an, în urma Constituției a României din 1866 s-a introdus un articol special și anume, căsătoria religioasă se oficiază numai după căsătoria civilă. Aceasta a creat o mare dezbateri între teologi și juristi. S-a ajuns la cununie că această prevedere nu a devenit nici Statului nici Bisericii. Această condiție nu trebuie văzută ca una care dezavantajează Biserica ci una care ajută Biserica.

Pe de altă parte la cununie civilă se pune o serie de condiții pe care nu trebuie să le uitați respect Biserica (ex: cununie care stăruie de nouitate).

Această prevedere în Constituțiile comuniste a dispărut, dar în Constituția din 1991 și 2003 în art 44 pct 2 s-a reintrodus această prevedere.

- un impediment categoric este lipsa căsătoriei civile. O cununie fără căsătoria civilă creează și la unele probleme asupra copiilor (ce nume poartă, ce drepturi au...), se crează un haos total.

Mai mult, se creează o prevedere constituțională, pe care ei sunt obligați să o respecte. Astfel, nu se justifică dispozițiile episcopilor. Că mai răsturnată situație este când dai vâduvi un să se cununie, dar nu vor să se căsătorească, pt că prin căsătorie văduva pierde posesia de unii după fostul sot. Nici în

această sit. nu este posibilă comuniunea, mai ales d.p.d.v moral (bineu. pălănșei).

3 - vestirile aveau rolul ca preatul să aplece ne mod direct impedimentele (mai ales rudenab).

- nu mai este un impediment la zica de căsătorie lipsa vestirilor, situație contrară perioadei lui Șaguna.

4 - inițial hiratoarea nu a fost impediment pt. comuniune, pt. că o taină nu poate fi împiedicată la o altă taină. Ulterior s-a constatat că d.p.d.v moral ar fi bine să se oprească comuniunea după hiratoare.

Canonul 10 interzice permise căsătoria deaconilor după hiratoare.

În situația de excepție episcopul poate permite cel mult recăsătoria prelatului văduv. Sf. Sinod a interzis recăsătoria pr. divorțați.

5 - Tăierea ne universalizată - impediment de la sine ratat. Cele două stări se exclud. Au existat și situații de excepții pt. cei care au căsătorit. În acest caz episcopul poate delega la taină comuniunii.

În 1859 mulți colegii au fost date afară din mănăstiri pentru că dispuneau pt. căsătorie.

6 - Lipsa dispensiilor - dispensa e dată pt. comuniune de capul sit. de incompatibilitate.

7. XI. 2013 - 26.

1. Condiții și impedimente liturgice.

1 - Încadrarea în timpul liturgiei - comuniunea se săv. într-un timp al bisericii.

- impedimentul timpului celui liturgic - per. în care se săvârșesc biserica cu înfrățirea:

a. În post: - miercuri și vineri din au.
- posturile mari, inclusiv săpt. brânzei

- în ajunul și ziua de 29 aug. și 14 sept.

b. în zilele luminato de praznic:

- în săpt. luminată

- în ajunul și ziua praznic. Neperatepti.

- între Crăciun și Bobotează.

2 - Săvârșirea tainei în spațiul liturgic potrivit - comuniunea se face doar în adlocarea la altar. Comuniunea era legată de Sf. Liturghie → Biserica.
- spațiul celui liturgic - al unei nepotrivit loc pt. săvârșirea comuniunii este mănăstirea.

Sf. Sinod al B.O.R. a dat o hotărâre ca taina comuniunii și a Botezului să se săv. în bisericile parohiale. Sf. Sinod cere ca dacă comuniunea se face în alt loc să fie prezent și ps. paroh.

3 - Respectarea tipicului liturgic.

a. Raportul dintre Euharistie și Comuniune - inițial toate tainele erau integrate în comuniune

Cu timpul ele s-au separat, cea mai justifi-
cată fiind eumenia, deoarece erau sit. ne care
mini nu se mai puteau împărtăși. Mai mult,
neimpărt. surse la Liturghie putea duce la
divulgarea secretului sponedauri. Astfel s-a creat
situația pahaului și a păinii binecuvântate.

Idea de a reintegra eumenia în Liturghie
nu este puțin mult raportată la realitățile
actuale este o utopie.

b. Raportul dintre Logodna și Cunună - kanice
logodna se poate separa de eumenie, dar
logodna nu deslășoie la viața conjugală. Pt
a nu crea confuzii sf. Sinod a hotărât
năsepararea celor două momente.

Rupura logodnei este amenunată cu divorțul
bisericesc, de aici acest act constituie impediment
la tacia hieotomic.

c. Tipul slughei care trebuie respectat după
răzduiala din Malitfeluic.

- prescripția 3 a Sf. Vasile al Mare (canon. cond. lit.).

Cununile miste

- cu cunună necs din Biserica primară
eumenie dintr-o eumenie și necesității, eumenie și
eumenie. Au fost combătute de Sf. Cunosau.
Can. 72 Laodicea caudauris eumenie proctiei,

la fel și can. 10 Laodicea. Aceasta era sit.
în Biserica primară.

În eumenie e problema s-a născut,
dintre tot Biserica s-a împărțit, B.O. născându-se
Biserica adevărată.

În ultimul timp au apărut căsătorii între
ortodoci și eumenie eterodoci. (sec. 7). Atitudinea
față de acest căsăt. nu este unitară în
B.O.

Bisericele ortodoxe locale cu naționalități de-
finit. Biserica Grecii are căsăt. miste (eumenie
ort. pt. căsăt. miste) cu cond. ca copii să
fie botezați ortodoci. Această e amenunțată și
de Par. Stăvrosae. Obiecția este că nu poți
să faci o consecință drept condiție.

În Biserica Rusă se acceptă cununile
miste cu cond. ca partea eterodoxă să recunoa-
ască nevinovăția binecuvântării ortodoxe. Obiecția
este că această recunoaștere poate fi fantezică.

În B.O.R. prin art. 44 al Regulamentului
de procedură se prevede că eumenie ort. se
dau. între mini ort. având eumenie ort. Clericul
care nu respectă aceasta va fi pedepsit
până la transferare, afară de sit. ne care
episcopul locului dispune altceva. Cununile
miste nu sunt acceptate decât episcopul lo-
cului are puterea de a da dispensă în
sit. de excepție. Aceasta este sit. actuală,
reținuția nefiind unitară. Obligația prelatului este
de a cere părerea episcopului. De dăruit ar fi
o practică unitară, dar ar trebui avută în vedere
reconstrucția.

14. XI. 2013 - C 7.

Problema Rudelei

Rudea este greu de definit, o leg. specială care se stab. între două sau mai multe pers. prin naștere, adopție sau cununie.

1. Rudea naturală (fizică, de sânge) - ea fiind în urma actului biologic al nașterii. Gradul rudei naturale e det. de nr. nașterilor care despart cele două persoane. Rudea nașterii e de mai multe feluri:

a) rudea pe linie directă ascendență sau descendență, între părinți și copii sau cușii.

b) rudea pe linie colaterală care se stab. între doi frați și unchi și fetei ai acestora.

Ⓐ - bărbat.
Ⓑ - femeie.
Ⓔ - familie.

Ⓐ - deced.

Ⓐ - Ⓑ - divorț.

Ⓐ - Ⓑ - căsătorie pe cununie.

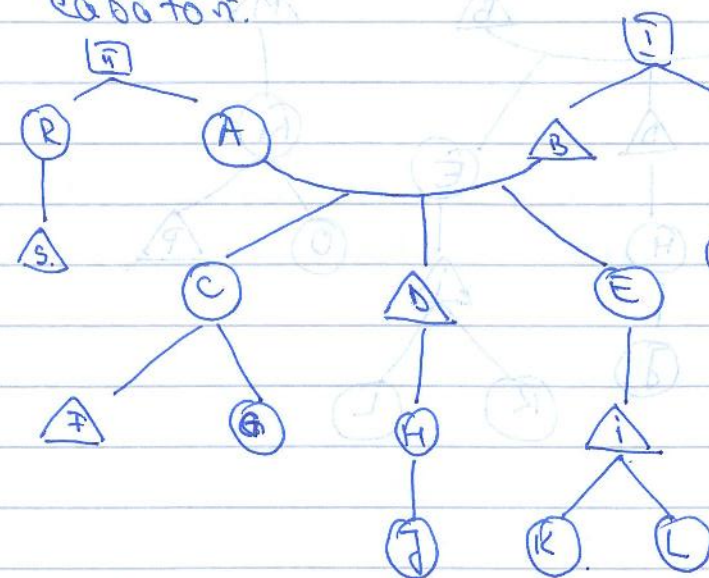
Ⓐ - Ⓑ - logodnă.

Ⓐ - Ⓑ - refuz.

Ⓐ - Ⓑ - A' copil finului, B' -

Ⓐ - Ⓑ - nașterea la cununie (1 nașterea la cununie).

Rudea fizică există numai până la gradul IV, după rându. biserică, de aici ea se diluează. După legislația civilă ea ține numai până la gradul IV, de aici ei se pot căsători.

"F - L" - rud. de sânge pe linie colat. de gr. V.

"J - K" - rud. de sânge pe linie colat. de gr. I (verizon de gr. II)

* - frații sunt rude de sânge de gradul II

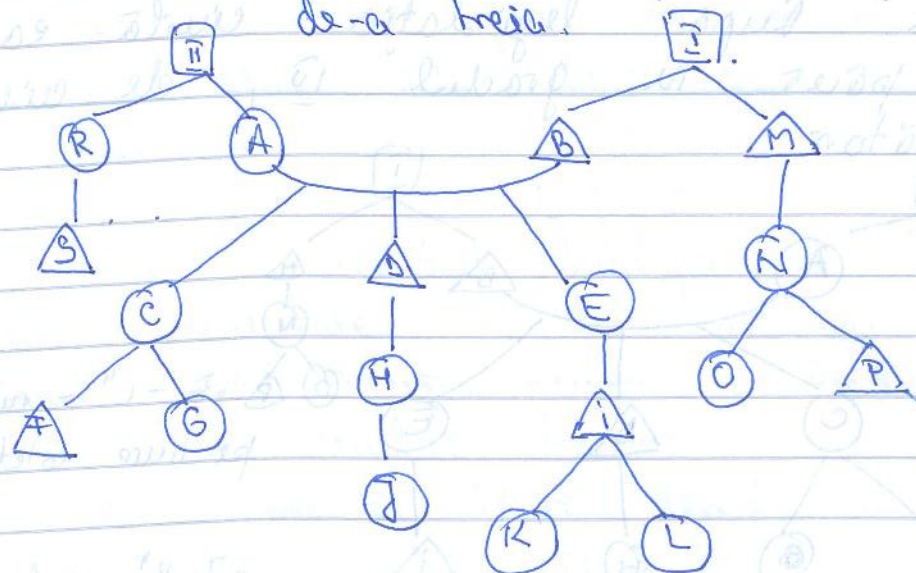
Rudele de sânge și nu numai cei și demuneri comune (bunici, nepoti, veriponi), dar aceste demuneri nu sunt neapărat exacte.

2. Rudea de cununie - este rudea care ia naștere în urma căsătoriei pe cununie. Ea este de 3 feluri:

i. Rudea de cununie felul I - se stab. între un soț și rudă colaterală soț.

ii. Rudea de cununie felul II - se stab. între rudele (cousăgeni) unui soț și rudele celuilalt soț.

III Reducerea de cuscine felul III - se stabilește între două familii prin intermediul celei de-a treia.

Ⓐ și Ⓐ - reducere de cuscine de felul I, gr 2.

„A - O” - reducere de cuscine felul I, gr 4. - repet de la enumerată.

„O - P” - reducere de sârgă pe linie calaterală, de gr II.

„I - P” - reducere de cuscine sârgă pe linie calat, gr 6.

„F - P” - reducere de sârgă pe linie calaterală, gr 6.

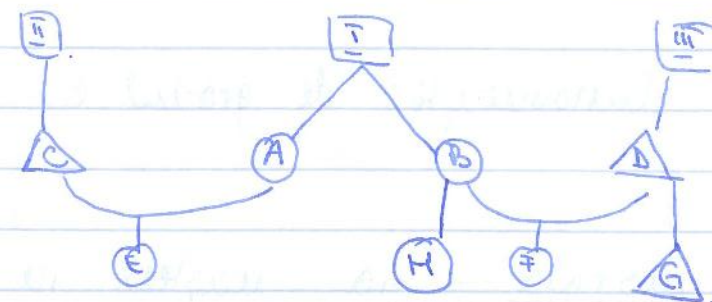
„R - M” - reducere de cuscine felul II, gr IV.

„S - M” - reducere de cuscine felul II, gr 6.

„S - H” - reducere de sârgă pe linie calaterală, gr 5.

28.XI.2013 - C8.

II Reducerea de felul III - se stabilește între două familii prin intermediul celei de-a treia.

„C - D” - reducere de cuscine de felul II, gr 2.

„E - F” - reducere de sârgă pe linie calaterală, gr 4.

„E - D” - reducere de cuscine de felul I, gr 3.

„C - B” - reducere de cuscine de felul I, gr 2.

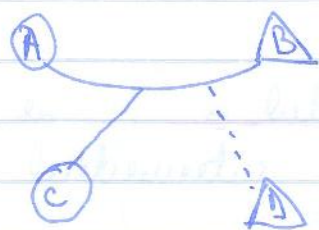
„F - G” - „frati vitregi” - reducere de sârgă pe linie calaterală, gr 2.

„B - G” - reducere de cuscine, felul I, gr 1.

„H - G” - reducere de cuscine de felul II, gr 2.

„E - G” - reducere de cuscine de felul II, gr 4.

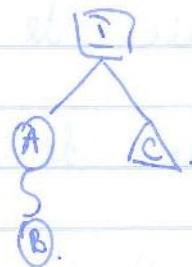
3. Reducția spirituală - se stab. în urma
actului mărie la Botez sau mărie la Cununie.
Grădul se stab. în f. de nr. de mărie
care n. despart, fie fizice, fie spirituale.

"c-d" - frați duhovnicești de gradul 2.

4. Reducția morală - în mărie în urma
suferinței sau tutelei. Stătește în rec. reducția
spirituală dar rec. reducția morală.

Tutela este actul prin care un minor
este protejat de tutori până la vârsta majoratului.
Durată doar cât este valabilă tutela.

"B-C" - reducție de tutela, gr 2.

Reducția ca impediment la Cununie.

Reducția const. impediment la Cununie în
următoarele grade:

1. Reducția de sânge.

a) pe linie directă este impediment
absolut → duce la inexistență.

b) pe linie laterală este impediment
păre în gr. 7. În gr. 5-7 se pot. de excep-
ție se poate da dispensă de la episcop.

2. Reducția de căsătorie.

a) de felul I e impediment. păre în
gr. 6. În gr. 5-6 → dispensă episcop.

b) de felul II e impediment. păre în
gr. 7. În gradele 5-7 se poate da dispensă
de la episcop.

c) de felul III - e impediment. păre în
gradul 3. Dispensă se poate da în gradele
2-3 de la episcop.

3. Reducția spirituală - imped. păre în
gradul 3, când se poate da dispensă
de la episcop.

4. Reducția morală - în cadrul nferm e
impediment păre în gradul 2 (după legis-
latia civilă păre în gradul 3). Tutela e
impediment numai pe durata ei.

Reducerea din perspectiva civilă.

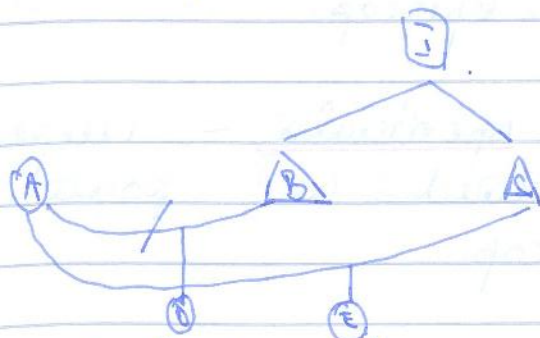
Statul recunoaște doar reducerea fizică și cea morală. Reducerea fizică este impediment pentru păreră în gradul 4, însă nu sînt. Speciale pot primi dispensă.

Reducerea morală este impediment pentru păreră în gradul 3. De aceea nu tîrîi cei căsător. Acei stat pot fi și enumerați religioși.

06.XII.2013 - C.G.

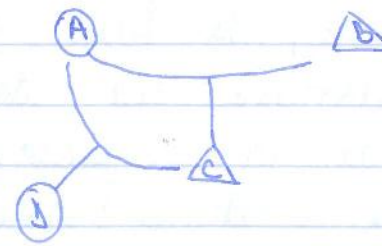
Amestecul sînt de nume.

În mod normal două pers. se mîndesc fîc după mamea, fîc după tată. Îu mamei. nu eare două pers. se mînd. de două ori, și după mame și după tată, se produce amestecul sînt de nume, sîm eă s-a nchivat o căsătore nepermisă.

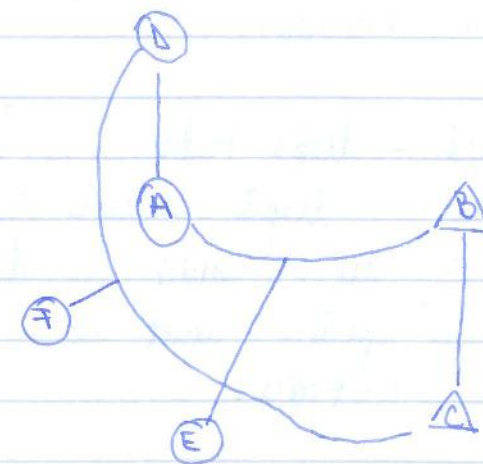
"A-C" - reducere de cîscie de felul I, gr. 2. → impediment pentru în gr. 6.

"D-E" - amestec sînt de nume. "D-E" după tată frăți, după mamea veni.

"A-C" - incest.

"A-A" - fră și nepot → amestec sînt de nume.

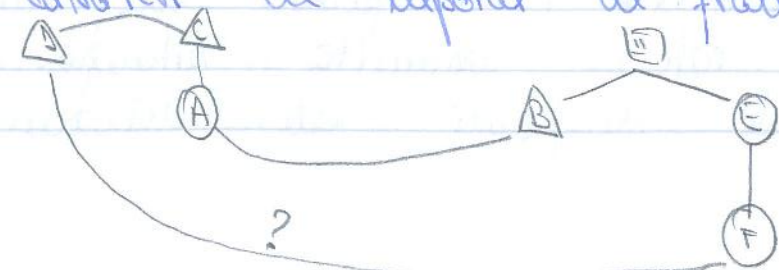

"D-C" - reducere de cîscie gr. II → impediment.

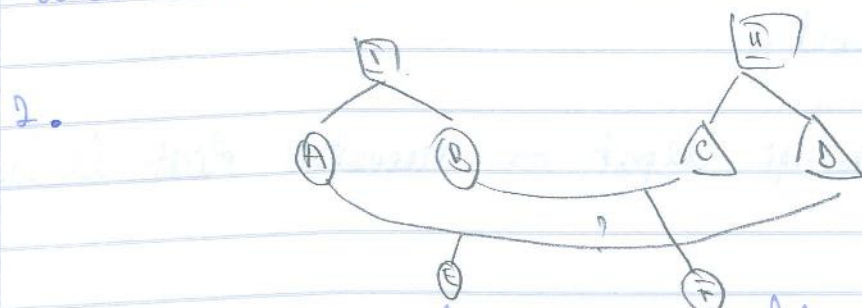
"A-F" - frăți după tată, nepot după mamea.

Exerciții:

1) A se căsătorește cu B. Măteya lui A se poate căsători cu nepotul de frățe al lui B?

"D-F" - nedeie de censer, de felul II, gr 6
 -> răspuns: nu mod normal nu, dar în sit. de
 excepție cu dispensă de la episcop se pot
 căsători. Dispensă este atunci când dacă ea
 nu ar exista se poate produce cea rău
 mai mare

"A-B" - ned. de censer fel II, gr 4 -> impedi-
 ment. (Cau 54 Trallan).

"E-F" } veni primari - după tată } -> nu te
 veni primari - după mamă } poți merge
 nu plus E-F au 4 buni de dată ori.
 -> arată un spectru mult
 mai restrâns.

12. XII. 2013 - C 10.

Dispensa.

Pentru dispensă înțelegem o derogare, o încălcare
 explicită a regulii într-o sit. particulară. Regula
 este generală, dispensă are un caracter
 concret, într-o anumită situație.
 Rolul dispenselor este înăbușirea erorilor

Nu de putine ori prin aplicarea rigidă a unei
 reguli se poate bloca înaint. ceea. Regula nu
 poate cuprinde toate sit. vnt.

La baza dispenselor stă principiul ierarhic.
 Nu de putine ori înaint. a for. reguli dar
 s-a corectat cu ierarhie, sau cu dispensă.
 De ex.: ne cetate de sumarieni să nu intră
 în înaint. stă de vorbă cu femeia sumarienă.

Condițiile dispenselor sunt două:

1 - ea se acordă atunci când
 prin aplicarea regulii se produce cea rău
 mai mare

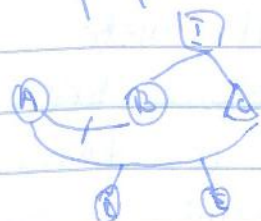
2 - dispensa să nu ducă la necesarea
 credinței sau la sacrilegiu.

De exemplu căsătoria mixtă, dacă nu aplici
 dispensă produce cea rău mai mare, îi nelu-
 pătorești de la B.O. Pentru căsătoria este apro-
 priată de B.O. și astfel nu faci un sacrilegiu.

În cazul în care primește când nu s-ar
 respecta atunci nu mai vorbim de dispensă,
 ci de privilegii, de favoritism, de abuz de putere,
 sau simonie când dispensa este sustinută finan-
 ciar.

Există însă și situații limitate, când nu se
 poate aplica nici regula nici dispensa. Faptul de
 creșterea situației prelat sau Biserica trebuie
 să se corecteze cu maxime înțelegere patri-
 v. Cau 26 al sf. Vasile cel Mare, care de des-
 pre căsătorile nepermise nu are nici dispensă
 nu pot să dai și dacă despart împunere

„refuize producii une răi mari mari, însă aici cumu-
nă ne pați să face.

„Ae” - cunoscut felul i, gr. 2. Nu pați da despensă
dar aici cunoscut ne pați face. Sf. Vasile cel
Mare spune că „disfructarea ne este uci-
manta uci necept de manta. Mai bine lăsați
așa”.

Autonul despensi este proprie - de manta
episcopul, pt ca episcopia să aibă uci car.
unitor. Preatul da despensă manta daco
n penente episcopul. Preatul poate da delega-
re manta la Sf. Spovedanie ne și la celelalte
Taine.

Impedimentele la T. Cunoscut pot fi imp. și
daco categorii:

a) Impedimente neispensabile (absolute)

- 1. Eterodoxia ambilor unii. → fac sanilegiu.
- 2. Vârsta matrimonială minimă.
- 3. Poligamia - cel care este cunoscut cu o
pers ne poate fi cunoscut cu o altă pers.
pau ne e delegat cunoscut anterioră.
- 4. Recusă ne grade nepermise.

b) Impedimente dispensabile (relative)

- 1. Eterodoxia unui unii (căsăt. unii).

- 2. Statutul neunoscut al unilor (eterodoxia
unui unii, lipsa cunoscut unilor, lipsa unilor).
- 3. Lipsa preg. de hramnici a unilor sau a
unilor.
- 4. Diferența de vârstă și vârstă maximă.
- 5. Lipsa benevolenței părintești.
- 6. Recusă ne anumite grade.
- 7. Jurisdicția neunoscută.
- 8. Timpul liturgic oprit.
- 9. Locul ne liturgic.
- 10. Solul. (ne f. de content)
- 11. Hirotonia.
- 12. Tundea ne monahism.

9.01.2014 - C. II.

Problema divorțului.

1. Familia după no. ort. este neindisolubilă. Ca
și la Bokz și la cunoscut hramul se im-
partăse o dată pentru tatdănea. Tunda
este seneul aduărat al cunoscut.

Dar, seneul este seneul păcatului și
ne de partine ori cunoscut cu hramul
neleceță. Seneatule cunoscut pot duce la
criza spirituală, care poate fi salvato-
pau spovedanie și celelalte Taine. Sunt sit.
n care criza poate duce la divorț, cunoscut
cunoscut cu hram a seneul neleceță.

B.O. nuată ca haină cununei este inde-
lesă, nu se poate deface, dar în același
timp trebuie să ne și malitatea păcatului
care nebrește călătoria cu haină. Se spune
gripă că B.O. acceptă divanul, asemenea
cunee nu acceptă păcatul, ci doar îl tolera.
Ea și în mod nuait. îl renunțe.

Divanul este boala care distruge cununia
și așa cum boala nu este curabilă tot așa
nici divanul nu face parte din firescul
cununii. Medicul nu ^{spune că nu există} acceptă boala, dar o am-
plifică. P. Evdokimov spune că, cununia
este indisolubilă, dar această indisolubilitate
este o vocație. Divanul este un eșec și
este absurd să interzici eșecul.

Divanul nu este ceva ferece dar atunci
când intervine Biserica trebuie să facă toate
eforturile pt. o l. relație. Atunci când nu
se mai poate face nimic, în mod nuait Bis. acceptă.

Biserica romano-catalică nu renunțe și nu
acceptă divanul, nu există excepții. Pro-
blema este că în felul acesta nu se
face nimic pt. cei măfogați.

În Biserica primară atitudine fața de
divanul bisericesc, era ca și cea de astăzi
a B.O. Biserica a avut înțelegere față de
cei care au căfuit și care au vut să
și stabilească legătura cu Dumnezeu.

Can. 8 al. 1 și 2 ec. îi condamnă pe catari,
pe peritani și. Astfel nu voriau să accept

Intoarcerea la pater în Biserica.

Can. 8 + al. 1 + Vasile al Mare spune că,
Cununia a doua este un remediu pentru
cel care a căfuit.

Can. 7 Hecumenica prevede ca preatul să
nu participe la petrecerile de muntă ale cu-
nunii a doua -> Biserica nu renunțează cu-
nunia a doua.

2. Cauzele de divan.

În mod ferece cununia neata la moarte,
dar nu trebuie nteles că nu are continuitate
și ne împărăția lui Dumnezeu.

Textul principal pt. divan este în Mt 19,9
unde se arată că divanul este un păcat,
afară de adulter, ceea ce înseamnă că di-
vanul poate interveni în acest caz. Adulte-
rul înseamnă moarte spirituală. De aceea
Bis. a acumulat aceste mari spirituale
și următoarele aspecte:

- moartea religioasă -> moarte de di-
van, când cine pater brece la o sectă,
la o erezie.

- moartea morală -> adulterul sau
avortul, crimea. Nu poți intra în Împ.
lui Dumnezeu ucigând, nu poți fi castrat
de acest sens. O altă moarte morală este
și refuzul vieții conjugale. Un alt aspect
este și refuzul la acte morale.

- moartea civilă -> divorțul, debararea

sătelui la resort de instanța civilă.

La aceste motive de divorț pr. hb. Soare adaugă și unele motive de divorț pe care le acceptă Statul dar nu le acceptă Bi-serice:

- eliberarea mitală sau bolile incurabile
- impotența.
- condamnarea unei soare de 3 ani.

Astăzi arată că unei repede e o boală

5. Divorțul bisericesc